

Sygn. akt IV RC 26/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy w Wieliczce IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Styra

Protokolant: sekr. sądowy Rita Kasprzyk

po rozpoznaniu w dniu 6.04.2017r.

na rozprawie

z powództwa małoletnich P. P. (1), D. P., A. P. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego - matkę B. P.

przeciwko S. P. (1)

o alimenty

I. zasądza od pozwanego S. P. (1) tytułem alimentów na rzecz małoletniego P. P. (1) s. S. i B. ur. (...) kwotę 700 zł (siedemset złotych) miesięcznie, na rzecz małoletniej D. P. c. S. i B. ur. (...) kwotę 600 zł (sześćset złotych) miesięcznie i na rzecz małoletniego A. P. s. S. i B. ur. (...) kwotę 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca z góry, poczynawszy od 27 lutego 2017r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminu płatności alimentów, do rąk matki małoletnich B. P.,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

III. nie obciąża pozwanego kosztami procesu,

IV. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygnatura akt IV Rc 26//17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 kwietnia 2017r.

Małoletni powodowie P. P. (1), D. P., A. P. reprezentowani przez matkę B. P. wnieśli o zasądzenie od pozwanego ojca S. P. (1) alimentów miesięcznie w kwotach: na rzecz P. P. (1) 800 zł, na rzecz D. P. i A. P. po 700 zł miesięcznie płatnych do 15 dnia każdego następującego po sobie miesiąca z odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek kwoty, wraz z kosztami postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany S. P. (1) jest ojcem małoletnich powodów, miesięcznie na utrzymanie P. P. (1) wydawana jest kwota 1600zł, na rzecz D. P. 1400 zł oraz na rzecz A. P. 1150 zł. Dzieci uczęszczają do szkoły, pozwany nadużywa alkoholu, został zwolniony z pracy gdyż odebrano mu prawo jazdy za jazdę pod wpływem alkoholu; matka małoletnich pracuje w firmie (...) gdzie miesięcznie zarabia 2765,91 zł netto.

Pozwany S. P. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o „zasądzenie alimentów w wysokości znacznie niższej niż dochodzone w pozwie”. W uzasadnieniu zaprzeczył okolicznościom podniesionym w pozwie, wskazując, że twierdzenia podnoszone przez matkę powodów nie zostały poparte żadnymi dowodami i są niezgodne „ze stanem rzeczywistym”. Pozwany podniósł także, że w chwili obecnej nie pracuje, nie osiągnął żadnych dochodów, przebywa w

zamkniętym leczeniu odwykowym, po zakończeniu, którego dopiero zamierza podjąć intensywne poszukiwania pracy. Do tej pory pozwany pracował, jako elektryk i miesięcznie zarabiał ok. 2500 zł.

Bezsporne był następujący stan faktyczny:

Pozwany S. P. (1) jest ojcem małoletnich: P. P. (1) ur. (...), D. P. ur. (...) oraz A. P. ur. (...) B. P. i S. P. (1) są małżeństwem, nie toczą się obecnie sprawy o rozwód lub o separację. Nie toczyły się do tej pory postępowania o alimenty na rzecz małoletnich lub o zasądzenie określonej kwoty na zaspokojenie potrzeb rodziny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. P. (1) uczy się w Technikum Ekonomicznym w S., nauka jest bezpłatna, rodzice nie ponoszą także żadnych dodatkowych opłat związanych zajęciami dydaktycznymi w szkole czy poza nią, w 2016r. na zakup podręczników do szkoły dla P. P. (1), B. P. wydała 250 zł, P. jest dzieckiem zdrowym, odżywia się normalnie, ma jednak zwiększone potrzeby żywieniowe z uwagi na okres dorastania, koszt zakupu żywności dla P. to kwota 500 zł miesięcznie, zakup ubrań miesięcznie to kwota 300 zł, kieszonkowe to kwota 150 zł.

Małoletnia D. P. uczęszcza do kl. VI szkoły podstawowej, wydatki związane z zakupem podręczników i przyborów to kwota ok. 80 zł miesięcznie, z uwagi na wejście w okres dorastania, (dziecko ma (...)lat) miesięczne wydatki na ubranie to kwota ok. 100-150 zł, zaś na wyżywienie to kwota ok. 400 zł miesięcznie. Generalnie dziecko jest zdrowe, ale matka kupuje D. witaminy, aby wzmocnić jej odporność, gdyż zdarzały się incydenty związane z zasłabnięciem dziecka. Inne wydatki związane z utrzymaniem dziecka, takie jak kino, basen inne rozrywki, to kwota ok. 150 zł miesięcznie.

Małoletni A. P. ma 7 lat chodzi do zerówki, we wrześniu 2016r. na wyprawkę całoroczną przeznaczono kwotę 400 zł, dziecko jest w okresie silnego wzrostu często musi zmieniać ubrania, dlatego miesięczne wydatki z tym związane to ok. 150 zł, na wyżywienie przeznaczana jest kwota 400 zł, na dodatkowe zajęcia dla A. związane z wyjazdami organizowanymi na wycieczki do kina i teatru przeznaczana jest kwota ok. 300 zł rocznie. Matka także kupuje dla A. zabawki rozwijające oraz aby sprawić mu przyjemność, na co przeznaczana jest kwota ok. 50 zł miesięcznie. Jest to dziecko zdrowe, korzysta z karty dużej rodziny.

Dowód: zeznania B. P. k-44,

Zaświadczenie z (...) - (...)

Umowy kredytu z (...) (...) z (...) oraz A. Bank z(...)

Umowa pożyczki z (...) sp. z o.o. w T. z 21.09.2016r.

Małoletni powodowie mieszkają we wspólnym gospodarstwie domowym z rodzicami tj. z B. P. i S. P. (1) korzystając z mediów tj. prąd, gaz, woda, opał (węgiel). B. P. pokrywa koszty zakupu gazu ziemnego w butli, jest to kwota po 300 zł co dwa miesiące, pozostałe wydatki związane z mediami tj. prąd, woda, węgiel pokrywa pozwany S. P. (1).

Ponadto B. P. w 2016r. kupiła dla dzieci 3 łóżka do spania oraz 3 drzwiową szafę za łączną kwotę 6000 zł. Ponadto, aby poprawić warunki bytowe wyremontowała łazienkę, wymalowała mieszkanie, pokryła koszty bieżących remontów i niezbędnych napraw. W tym celu zaciągała tzw. pożyczki chwilówki, co spowodowało, że wpadła w „pętlę kredytową”. Aby spłacić chwilówki B. P. zaciągnęła dwa kredyty: w (...) Agricole i w A. Bank, na łączną kwotę blisko 53. 000, które musi spłacać po 600 zł miesięcznie przez 100 miesięcy.

B. P. pracuje, jako pakowacz w firmie (...) w S. gdzie zarabia ok. 2700 zł miesięcznie.

Dowód: Umowy kredytu z (...) (...)z (...)oraz A. Bank z (...)

Umowa pożyczki z (...) sp. Z. w T. z(...)

Zaświadczenie o wynagrodzeniu K-5

Pozwany S. P. (1) z zawodu jest elektromonterem. W styczniu 2017r, za jazdę pod wpływem alkoholu stracił prawo jazdy, w konsekwencji, aby nie zostać zwolniony dyscyplinarnie, rozwiązał umowę o pracę za porozumieniem stron z dotychczasowym zakładem pracy tj. Zakładem (...), gdzie pracował, zarabiając ok. 2300 zł. Pozwany nie jest zarejestrowany, jako bezrobotny, gdyż jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o pow. (...) ha. Nie prowadzi jednak działalności rolniczej, a pole „leży odłogiem” i nie jest uprawiane. Obecnie S. P. (1) odbywa leczenie odwykowe w systemie zamkniętym w Szpitalu specjalistycznym im. B. w K.. Bieżącą pieczę nad dziećmi sprawuje matka B. P., ojciec dzieci nie zajmuje się nimi i nie orientuje się w ich miesięcznych kosztach utrzymania.

Dowód: zeznania S. P. (2) K-43b

świadcstwo pracy K-32.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych dowodów z dokumentów tj. umowy kredytu i pożyczki w instytucjach finansowych, które były czytelne, podpisane, a żadna ze stron ni kwestionowała ich wiarygodności ani okoliczności nimi stwierdzonych. Z tych samych powodów wiarygodne były zaświadczenia o zarobkach powódki, świadectwo pracy pozwanego oraz zaświadczenie ze szkoły P. P. (1), również te dowody nie były kwestionowane przez strony.

Podstawa ustalenia stanu faktycznego były także zeznania zarówno B. P. jak i S. P. (3), których relacja wzajemnie się pokrywały i uzupełniały. Warto zaznaczyć, że pozwany S. P. (3), pomimo, że w odpowiedzi na pozew kwestionował wysokość koniecznych wydatków na utrzymanie małoletnich powodów, w trakcie rozprawy przyznał, że nie jest w stanie określić ile wynosi koszt miesięcznego utrzymania dzieci.

Sąd zważył, co następuje:

Obowiązek alimentacyjny został zdefiniowany w art. 128 kro i polega na dostarczaniu środków utrzymania, a w razie potrzeby także środków wychowania. Podstawę prawną roszczenia alimentacyjnego dzieci względem rodziców stanowi art. 133§1 kro, zgodnie, z którym rodzice są zobowiązani do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Wyjaśnić przy tym należy, że brak samodzielności dziecka odnosi się zarówno do małoletniego, pozostającego pod władzą rodzicielską, jak i do dziecka pełnoletniego, które nie z własnej winy nie potrafi jeszcze utrzymać się bez pomocy rodziców ze względu na swoją sytuację życiową, w szczególności z uwagi na brak wykształcenia czy zawodu. W okolicznościach niniejszej sprawy, nie powinno więc budzić wątpliwości, że S. P. (1) jest zobligowany do alimentowania trójki swoich dzieci tj. P. P. (1), D. P. i A. P., gdyż żadne z tych dzieci z uwagi na swój wiek nie jest zdolne do samodzielnej egzystencji. Co prawda P. P. (1), w dacie uprawomocnienia się wyroku będzie już pełnoletni, niemniej jednak nadal uczy się w szkole dziennej i w związku z tym nie jest w stanie podjąć pracy, aby samodzielnie się utrzymać.

Zakres świadczenia alimentacyjnego został zaś określony w art. 135 § 1 kro i zgodnie z tym przepisem zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przesłanka usprawiedliwionych potrzeb pozwala dostosować rozstrzygnięcie o alimentach do indywidualnych potrzeb uprawnionego, przy czym pod pojęciem tym należy rozumieć zarówno potrzeby niematerialne (psychiczne, duchowe, indywidualne zainteresowania, hobby, wypoczynek) i materialne (wyżywienie, ubranie, koszty mediów, wykształcenie) na poziomie przeciętnej stopy życiowej populacji, w której żyje i funkcjonuje uprawniony. W toku przewodu sądowego w niniejszej sprawie, ustalono zaś, że B. P. miesięcznie wydaje na zaspokojenie bieżących potrzeb P. P. (1) kwotę 975 zł, D. P. kwotę 780 zł, A. P. kwotę 670 zł. Wskazane kwoty zaspokajają takie podstawowe potrzeby dzieci pozwanego jak wyżywienie, ubranie, przybory szkolne, witaminy. Są to, więc niezbędne wydatki mieszczące się na poziomie przeciętnej stopy życiowej w aglomeracji (...), do której zaliczyć należy także gminę S. na obszarze, której mieszkają strony postępowania. Do koniecznych wydatków na utrzymanie i wychowanie uprawnionych zaliczyć należy także opłaty za media tj. woda, gaz, energia elektryczna, z których korzystają także wszystkie dzieci stron, a dostęp, do

których jest w dzisiejszych czasach podstawową normą cywilizacyjną, bez których trudno wyobrazić sobie normalne funkcjonowanie. Niewątpliwie też do kosztów utrzymania uprawnionych do alimentów zaliczyć należy także wydatki na zakup mebli dla dzieci, a także niezbędne remonty i ulepszenia domu, w którym mieszkają, a które przedstawiono w części opisowej uzasadnienia.

Druga z przesłanek kształtujących zakres świadczenia alimentacyjnego zgodnie z treścią art. 135 § 1 kro tj. zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, oznacza status materialny, realny do osiągnięcia przy dołożeniu przez zobowiązanego należytej staranności z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności oraz zasobów majątkowych. Z cytowanego przepisy *expilite* wynika, więc, że o wysokości obowiązku alimentacyjnego, decydują możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego, a nie jego obecna sytuacja materialna. Ustalając, więc wartość alimentów Sąd uwzględnił możliwe do uzyskania dochody przez zobowiązanego, należycie dbającego o swoje interesy. Jak zaś ustalono w niniejszym postępowaniu S. P. (1) z zawodu jest elektromonterem, może więc liczyć na oferty pracy na terenie aglomeracji (...) z wynagrodzeniem, co najmniej 3500 zł brutto. Pomimo to do stycznia 2017r. pracował w Zakładzie (...) za kwotę 2300 zł, z pracy tej został zwolniony za porozumieniem stron, gdyż stracił prawo jazdy za jazdę pod wpływem alkoholu. Należy też wskazać, że pozwany jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego o pow. 2,40 ha, które leży odłogiem, pozwany nie podejmuje zaś żadnych starań, aby gospodarstwo to przynosiło pożytki, czy to cywilne czy naturalne, które mogłyby być przeznaczone na zaspokajanie potrzeb małoletnich, chociażby żywieniowych. Przy dołożeniu minimalnych starań, pozwany mógłby uzyskać także dopłaty unijne dla rolników, które również mogłyby zwiększyć jego dochody. Z powyższego wprost wynika, że pozwany ma możliwości uzyskać dochód pozwalający na alimentowanie małoletnich, w kwotach zasądzonych wyrokiem z 6 kwietnia 2017r. Przy dołożeniu należytej staranności i zaangażowania może, bowiem uzyskać dochód na poziomie zbliżonym do kwoty 3000 zł miesięcznie, co pozwoli mu na pokrycie alimentów należnych dzieciom w łącznej kwocie 1800 zł, bez uszczerbku dla swojego utrzymania.

Przypomnieć też, trzeba, że zgodnie z art. 135 § 2 kro wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego; w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Z zeznań stron, w tym w szczególności z zeznań pozwanego wynika, że piecze nad dziećmi sprawuje w zasadzie wyłącznie matka B. P., która dba o codzienne utrzymanie dzieci, ojciec zaś tj. S. P. (1) nie interesuje się codziennymi potrzebami, gdyż jak sam zeznał „Ja nie jestem w stanie określić ile miesięcznie wynosi koszt utrzymania syna P. P. (1), A. P. oraz córki D. P., utrzymaniem dzieci zajmuje się żona, ja się nie orientuję w wydatkach”. W konsekwencji S. P. (1), skoro nie angażuje się w bieżącą opiekę nad swoimi dziećmi, został zobowiązany do pokrywania znacznej części kosztów utrzymania dzieci. Bez znaczenia przy tym pozostaje fakt, że pozwany pozostaje obecnie w stacjonarnym leczeniu odwykowym. Konieczność poddania się temu leczeniu nie jest, bowiem konsekwencja zdarzenia nagłego i losowego, ale jest wynikiem świadomego nadużywania alkoholu przez S. P. (1), dlatego nie może wpływać na ograniczenie jego obowiązku alimentacyjnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji wyroku z 6 kwietnia 2017r.

Nie obciążając kosztami postępowania pozwanego stosowano art. 102 kpc, dążąc do uniknięcia konkurencji pomiędzy zobowiązaniami alimentacyjnymi względem małoletnich dzieci, a obowiązkiem pokrycia kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa.

Nadając wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie zasądzonych alimentów stosowano art. 333 § 1 pkt 1 kpc.